

Diumenge 25 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 16,1-13): En aquell temps, Jesús deia també als deixebles: «Hi havia un home ric que tenia un administrador, i aquest va ser acusat davant ell d'haver malversat els seus béns. I el cridà, i li digué: “Què és això que sento dir de tu? Presenta'm comptes de la teva administració; en endavant ja no podràs administrar”. I l'administrador es digué interiorment: “Què faré, ja que el meu amo em treu l'administració? ¿Cavar? No puc. ¿Anar a captar? Em fa vergonya. Ja sé què faré, perquè, quan sigui remogut de l'administració, em rebin en les seves cases”. I així, cridant cada un dels deutors del seu amo, deia al primer: “Quant deus al meu amo?”. I ell digué: “Cent gerres d'oli”. Li diu: “Té el teu paper, i seu ara mateix, i escriu cinquanta”. Després digué a un altre: “I ¿tu quan deus?”. I li digué: “Cent mesures de blat”. I diu: “Té el teu paper i escriu vuitanta”. I el senyor lloà l'administrador injust, perquè havia actuat sagaçment; perquè els fills d'aquest segle són més sagaços que els fills de la llum amb els seus iguals.

I jo us dic: feu-vos amics amb la riquesa injusta, perquè quan falti us rebin en les estances eternes.

El qui és fidel en les coses petites, també és fidel en les coses grans; i el qui en les coses petites és injust, també és injust en les coses grans.

Si, per tant, en les riqueses injustes no heu estat fidels, les veritables, qui us les confiarà? I si en les coses dels altres no heu estat fidels, les coses vostres, qui us les donarà?

Cap servidor no pot servir dos senyors, perquè o bé tindrà aversió l'un i estimarà l'altre, o es dedicarà a l'un i menysprearà l'altre. No podeu servir Déu i les riqueses».

© Albada Editorial / evangeli.net

«No podeu servir Déu i les riqueses»

Avui l'Evangelí ens presenta la figura de l'administrador infidel: un home que s'aprofitava de l'ofici per a robar al seu amo. Era un simple administrador, i actuava com a l'amo. Cal que tinguem present:

1) Els béns materials són realitats bones, perquè han sortit de les mans de Déu. Per tant els hem d'estimar.

2) Però no els podem "adorar" com si fossin Déu i el fi de la nostra existència; n'hem d'estar despresos. Les riqueses són per a servir Déu i els nostres germans els homes; no han de servir per a destronar Déu del nostre cor i de les nostres obres: «No podeu servir Déu i les riqueses» (Lc 16,13).

3) No en som amos, sinó simples administradors; per tant, no sols els hem de conservar, sinó fer-los produir al màxim, dintre les nostres possibilitats. La paràbola dels talents ho ensenya clarament (cf. Mt 25,14-30).

4) No podem caure en l'avarícia; hem de practicar la lliberalitat, que és una virtut cristiana que hem de viure tots, els rics i els pobres, cadascú segons les seves circumstàncies. Hem de donar als altres!

I si ja tinc prou diners per a les meves despeses? Sí; també t'has d'esforçar per multiplicar-los i poder-ne donar més (parròquia, diòcesi, Càritas, apostolat). Recorda les paraules de sant Ambrós: «No és una part dels teus béns el que tu dones al pobre; el que li dones ja li pertany. Perquè el que ha estat donat per a l'ús de tots, tu t'ho apropias. La terra ha estat donada per a tot el món, i no solament per als rics».

¿Ets un egoista que només penses en aplegar béns materials per a tu, com l'administrador de l'Evangelí, mentint, robant, practicant la gasiveria i la duresa de cor que t'impedeixen comoure't davant les necessitats dels altres? ¿No penses sovint les paraules de sant Pau: «Déu estima el qui dona amb alegria?» (2Co 9,7). Sigues generós!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «No tinc altra forma de demostrar-te el meu amor que llançant flors, és a dir, no deixant escapar cap petit sacrifici, ni una sola mirada, ni una sola paraula, aprofitant fins a les més petites coses i fent-les per amor» (Santa Teresina de Lisieux)

- «El diner no és 'injust' en si mateix, però més que qualsevol altra cosa pot tancar l'home en un egoisme cec» (Benet XVI)
- «'Tot els era comú' (Ac 4,32), Tot allò que el veritable cristià posseeix, ho ha de mirar com un bé que li és comú amb tots, i sempre ha d'estar a punt d'ajudar de pressa l'indigent i de posar remei a la misèria del proïsme. El cristià és un administrador dels béns del Senyor» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 952)